

Posudek školitele bakalářské práce

Autorka: Tereza BUROVÁ, FF JCU v Českých Budějovicích

Téma: *Komparativní analýza české a španělské úpravy dědického práva a rozbor příslušné španělské právní terminologie s glosářem.*

Autorka předkládané bakalářské práce si vybrala vzhledem ke studovanému oboru neprávniho zaměření náročné téma, když se pustila do srovnání právní úpravy dědění v daných zemích a jazykové analýzy příslušných právních termínů. Primárním cílem bylo konfrontovat právní realitu s hypotézou o podobnosti porovnávaných úprav, sekundárním pak vytvoření dvojjazyčného glosáře z dané oblasti (s. 5). Sledovaným cílům odpovídají převažující deskriptivní a komparativní metody i struktura práce, která je mimo úvod a závěr rozdělena do dvou částí a čtyř kapitol. V první teoretické části jde autorka do historie a přibližuje nejprve úpravu dědění ve Starém Římě, aby poté představila jednotlivé aspekty dědického práva v ČR a ve Španělsku. V praktické části následuje avizovaný terminologický rozbor s glosářem.

Předkládaná bakalářská práce je přínosná snahou o zpracování zvoleného tématu z oblasti srovnávacího práva, které v integrované Evropě neustále nabývá na významu. Především je nutno ocenit poctivou práci s relevantními španělskými primárními prameny, a to i vybranými regionálními, které autorka pro potřebu citování ve své práci zdařile překládá.

Z věcného hlediska je práce v pořádku, věcná pochybení se prakticky nevyskytují. Autorka se navzdory absenci úplného právního vzdělání dokázala zorientovat ve studovaných úpravách, které přehledně představila a identifikovala hlavní rozdíly a podobnosti. Komparativní postřehy, jako např. absence dědické smlouvy v celošpanělském právu oproti její existenci ve studovaných *Leyes forales*, jsou relevantní. Postrádám jen stručné nastínění dědického řízení. To prosím doplnit u obhajoby.

Podobně i terminologický rozbor ve čtvrté kapitole je zpracovaný podle promyšleného plánu, když autorka hodnotí míru jazykové a právní ekvivalence jednotlivých španělských termínů a jejich českých protějšků vyhledaných v legislativě či nabízených vybranými slovníky. Oceňuji, že nepoužívá pouze mechanické analogie, ale snaží se o konceptuální analýzu. Může si tak dovolit nabídnout někdy i jiná než zavedená slovníková řešení (např. u spojení *en beneficio de inventario* překládaném správně dle NOZ s výhradou soupisu), nebo přijít s vlastními autorskými překlady (např. u *heredamiento* či *memoria testamentaria*).

Po formální a jazykové stránce lze práci hodnotit kladně, neboť je přehledná a napsaná hezkou spisovnou češtinou. Zřídka lze narazit na drobné pravopisné chyby či překlepy, to však na celkovém pozitivním dojmu nic nemění.

Celkově práci považuji za zdařilou a přínosnou v informační rovině. Autorka naplnila ohlášené cíle a prokázala, že ovládá metodiku zpracování vědecké práce. Práci proto **doporučuji** k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat známkou **výborně**.

České Budějovice, 4. 6. 2020

JUDr. Mgr. Ivo Petřů, Ph.D.